

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Стара Загора, 11.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: Даниела К. Телбизова-Янчева

Членове: Николай Ил. Уруков
Атанас Д. Атанасов

при участието на секретаря Таня Д. Кемерова Митева
като разгледа докладваното от Даниела К. Телбизова-Янчева Въззивно
гражданско дело № 20235500500795 по описа за 2023 година

Производството е образувано по въззивна жалба, подадена от С. В. В. от
с.К., ***, чрез пълномощника му адв.Х.И. А. от АК Сливен против решение
№ 115/06.10.2023г. по гр.д.№ 251/2023 г. по описа на Районен съд Раднево.

Въззивникът оспорва първоинстанционното решение в частта, с която е
осъден да заплати на Р. Л. Л. на осн.чл.55, ал.1, предл.3 от ЗЗД във вр. с
чл.287 от ЗЗД сумата от 14269,84 лева представляваща платена сума по
развален на основание чл.87 от ЗЗД договор за поръчка за закупуване на
движима вещ – майнер „Innosilikon A11 Pro Eth 2000 mh“ ведно със законната
лихва върху главницата от 26.04.2023г. до окончателното и погасяване, както
и на разносните сторени в производството. Въззивникът счита така
постановеното решение за неправилно, поради нарушение на материалния
закон, съществени нарушения на съдопроизводствените правила и
необосновано. Във въззивната жалба се твърди, че съдът е пропуснал да
установи съществени обстоятелства от значение за правния спор, които
подробно са описани във въззивната жалба. Сочи, че при формиране на
правните изводи е налице нарушение на процесуалните правила, защото
съдът не е дал правна характеристика на договора между страните, а поради
това е пропуснал да отчете наличието на съществени различия в правната
уредба относно развалянето на двустранните и едностранните договори.
Посочва се, че в случая страните са физически лица и за тях са приложими
нормите на общото гражданско право. Твърди се, че в обжалваното съдебно
решение въпреки, че договорът е безвъзмезден, едностранен съдът

неправилно е приложил материалния закон за разваляне на двустранните договори / чл.87 и следв. от ЗЗД/ вместо специалните правни норми за едностранен договор за поръчка по чл.280-292 от ЗЗД.

Въззивникът счита, че предявеният иск по чл.55, ал.1, пр.3 от ЗЗД е неоснователен. Като го е уважил, първоинстанционният съд е постановил съдебно решение, което е необосновано, в противоречие с материалния закон и при нарушение на процесуалните правила.

Моли да бъде отменено първоинстанционното решение, като вместо него бъде постановено друго, по съществото на спора, с което изцяло да бъде отхвърлен предявеният иск по чл.55, ал.1, пр.3 от ЗЗД във вр. с чл.280, чл.284, чл.287 от ЗЗД, както да им бъдат присъдени и разноските направени пред двете съдебни инстанции.

Въззиваемият Р. Л. Л., чрез пълномощника си адв.М. Г. Т. оспорва изцяло, като неоснователна постъпилата от С. В. въззивна жалба. Излага подробно становище по всички оплаквания наведени в жалбата. Посочва, че първоинстанционното решение е правилно – постановено в съответствие с материалния закон и е обосновано с оглед събраните по делото доказателства. Счита, че не са налице допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, като съдът е обсъдил подробно всички събрани по делото доказателства, както поотделно, така и в съвкупност и е направил правилни фактически и правни изводи.

Моли да бъде потвърдено първоинстанционното съдебно решение, като правилно, обосновано и законосъобразно, като бъде отхвърлена изцяло подадената въззивна жалба, както и да му бъдат присъдени направените съдебно-деловодни разноски пред въззивната инстанция.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания, извърши проверка на обжалвания съдебен акт, съгласно разпоредбата на чл.271 ал.1 от ГПК, при съвкупната преценка на доказателствата по делото, намери за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ал.1 ГПК, от легитимирана страна в процеса, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което е процесуално допустима.

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 от ЗЗД, съединен при условията на евентуалност с иск с правно основание чл. 59 ЗЗД.

В исковата си молба ищецът Р. Л. Л., действащ чрез адв. Т. е предявил срещу С. В. В., иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, за заплащане на сумата от 14296.84 лв., представляваща заплатена сума по едностранно развален на основание чл.87 ал.1 от ЗЗД Договор за покупко-продажба и доставка на стока, на осн. чл.88 ал.1 от ЗЗД, съединен при условията на евентуалност с иск по чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за заплащане на сумата от 14296.84 лв., представляваща заплатена сума от развален договор за поръчка.

Ищецът твърди, че сключил с ответника договор за покупко-продажба,

евентуално поръчка, в устна форма за закупуване на майнер модел „INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“ за сумата от 14269,84 лв., дължима по банкова сметка на ответника. Твърди, че на 21.12.2021 г. превел на ответника по банков път сумата от 11160 лв., представляваща част от продажната цена, като на 11.01.2022 г. превел пак по банков път и сумата от 3136,84 лв. за дължими данъци, акциз и мито за доставката на уговорената между тях стока. Твърди, че на 22.03.2022 г. ответникът му доставил майнер в отворена кутия, като в същия ден се опитал да го регистрира, но било неуспешно, за което веднага уведомил ответника. Твърди, че направили многократни опити да свържат майнера към сайт за криптовалута, но всички били неуспешни. Твърди, че по-късно се установило, че доставеният майнер бил модел „AISEN A1 PRO/BTC/“, а не поръчаният от ищеца майнер модел „INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“, които два майнера били съвсем различни, добивали различни криптовалути и имали различна енергоемкост. Твърди, че веднага уведомил ответника, че доставеният майнер не бил поръчаният от него модел, да се достави поръчаният и да се приеме връщане на доставения. Твърди, че на 18.08.2022 г. по телепоща изпратил на ответника уведомление да се яви на 08.09.2022 г. в кантората на нотариус Г.Д., за да изпълни задължението си за доставка и да приеме връщането на доставения майнер. Твърди, че с поканата ответникът бил уведомен, че при неизпълнение на задължението в разумен срок, ще счита договора за развален. Ответникът отказал да получи поканата по телепощата. Поради това искат от съда да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 14296,84 лв., представляваща невъзстановена сума при разваляне на договора за продажба, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. При условията на евентуалност претендира връщане на сумата, представляваща невъзстановена сума при разваляне на договора за поръчка, ведно със законната лихва от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответника С. В. В., действащ чрез адв. А., в който взема становище за недопустимост на исковете и претендира за тяхната неоснователност. Твърди, че е лесно установимо по фирмените и опознавателните знаци каква стока е била доставена, а ищецът съгласно чл. 194 ЗЗД е следвало да прегледа стоката при получаването ѝ. Твърди, че след като ищецът не е прегледал вещта, то той е неизправна страна и няма право да развали договора. Твърди, че до получаване на исковата молба не е получавал уведомление за разваляне на договора. Твърди, че не бил търсен за разговор нито по телефон, нито на адреса му. Оспорва да е налице устен договор за покупко- продажба, като между страните била налице поръчка по смисъла на чл. 280 и сл. ЗЗД, по който ответникът приел безвъзмездно за сметка на ищеца и по възлагане на ищеца да извърши множество правни действия по закупуване на движима вещ, като влизайки в отношения с трети лица, като довереник е действал от свое име, но за сметка

на ищеца. Твърди, че впоследствие е налице и отчетна сделка между страните, по която вещта е получена от ищеца, а този договор бил едностранен и не подлежал на разваляне. Твърди, че се познават от общата им работа, като ищецът поради несигурност за закупуване на стоки от електронни магазини и преди това на 2 пъти е възлагал на ответника да му закупи движими вещи за соларни панели, като на 05.05.2021 г. ищецът изпратил на ответника по банков път сума от 13100 лв. с основание за „закупуване на трифазен инвертор“, а на 30.09.2021 г. му превел по банков път сумата от 7480 лв. с основание „за покупка на..“ представляващи батерии за слънчеви панели. Твърди, че отношенията им били устни, тъй като в преводите имало достатъчно основание. Твърди, че в продължение на горните доверителни отношения ищецът му възложил да му закупи процесната движима вещ за добив на криптовалута, като влязъл в кореспонденция с продавача „INNOSILICON MINER SHOP“, като получил 3 писма, от които било видно, че предмет на договаряне бил „INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“, като от продавача му указали по какъв начин ще стане разплащането. За целта ответникът получил от ищеца сумата от 11160 лв. на 21.12.2021 г., която на борса за криптовалута обърнал на 25.12.2021 г. в криптовалута сума от 10084,08 лв., която била преведена на продавача по посочения от него начин, а на 29.12.2021 г. обърнал в криптовалута сумата от 1062,71 лв., която също била преведена на продавача по посочения от него начин. Твърди, че към 29.12.2021 г. ответникът изразходвал сумата от 11146,79 лв. от получените 11160 лв., като не включвал в тях комисионните, които плащал. Твърди, че на 11.01.2021 г. получил от ищеца още 3134,24 лв. с основание „мито, акциз“, като на 13.01.2021 г. закупил от борсата криптовалута на стойност 3134,24 лв., която отново била изплатена на продавача по посочения от него начин. Твърди, че от всичко е видно, че между страните няма договор за продажба, няма и характерните за този договор белези това, което страните са уговорили, както и всички фактически действия от ответника и ищеца. Излага съображения за договорните отношения между страните и защо същите следва да се считат за договор за поръчка, а не за договор за продажба. Моли искове да бъдат отхвърлени като неоснователни. Претендира разноски. Представя писмена защита.

С протоколно определение от 10.08.2023 г. първоинстанционният съд обявил за окончателен проекта на доклад по делото, обективизиран в определение от 20.06.2023 г., с който на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 и т. 4 ГПК са обявени за признати и ненуждаещи се от доказване фактите, че: на 21.12.2021 г. ответникът е получил от ищеца по банков път сумата от 11160 лв. с основание „за покупка на INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH“, а на 11.01.2022 г. му превел сумата от 3136,84 лв. с основание „мито, акциз“.

С обжалваното решение Радневския районен съд е отхвърлил като неоснователен предявения от Р. Л. Л., срещу С. В. В. иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за връщане на сумата от 14269,84 лв. въз основа на развален договор за продажба с предмет закупуване на майнер INNOSILICON

A11 PRO ETH 2000MH и е осъдил С. В. В., да заплати на Р. Л. Л., на основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 287 ЗЗД сумата от 14269,84 лв., представляваща платена сума по развален на основание чл. 87 ЗЗД договор за поръчка за закупуване на майнер INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, ведно със законната лихва върху главницата от 26.04.2023 г. до окончателното ѝ погасяване.

Въззивната жалба е в частта, в която е уважен предявения в условията на евентуалност иск. В останалата част- по отношение на главния иск, няма постъпила въззивна жалба, поради което решението е влязло в законна сила.

За изясняване на обстоятелствата по делото са допуснати и разпитани свидетели. От техните показания може да се направи обоснован извод, че ответникът не е продавач на стоки, в това число и на процесната стока, предмет на сключения между страните договор, а същият е действал многократно по поръчение на различни лица да им закупува различни стоки, тъй като закупуването изисква специални познания, с които различните поръчители не разполагат. Това навежда на извод, че ответникът е действал по поръчение на различни лица с цел закупуване на стоки, в това число и на ищеца по повод процесната стока, предмет на делото. С оглед на това правилно е прието от РС-Раднево, че в случая между страните не е сключен договор за продажба, а договор за поръчка, въз основа на който ищецът е възложил на ответника да закупи и да му предаде конкретна стока INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, като цената на стоката не е спорна между страните. В изпълнение на поръчката ответникът е искал от ищеца заплащане на сумата за покупка на стоката в размер на 11160 лева и сумата от 3136,84 лв. за мито и акциз.

Установява се от свидетелските показания, че процесната стока е била в разопакован кашон, тъй като ответникът е преглеждал стоките, които е поръчвал и получавал, като ищецът е получил стоката. Процесната стока не е имала външни белези, които да я отличават с конкретни параметри, в това число същата да е видно да е била или не поръчаната стока INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH. Установено е, че ищецът е направил опит да включи и регистрира получената стока в сайт за криптовалути, но не е успял, поради което и потърсил помощ от свой приятел С.Д., разпитан като свидетел по делото. Същият посочва, че на кутията имало знак само A1 и сериен номер, но било празно. Същият пробвал да свърже машината със сайт за криптовалути етериум, но било безуспешно и после пробвали със сайт за криптовалута биткойн, но отново било неуспешно, поради което се усъмнили в машината дали е поръчаната INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH или друга. Поради тази причина копирали серийния номер на машината и го потърсили в интернет, като излезнало да отговаря на „AISEN A1 PRO/BTC/“. Св. С.Д. посочва, че липсата на търговски марки, лого и други на кутията на майнера възпрепятствало да се разбере дали какъв вид бил и едва при опитите за свързване към сайт разбрали, че се касае за друг вид майнер, а не поръчания от ищеца.

За съпоставка на двете машини - поръчаната INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH и предадената AISEN A1 PRO/BTC/ по делото е прието заключение на СТЕ, което съдът кредитира като компетентно и безпристрастно. От същото е видно, че основната разликата между двата майнера е алгоритъмът, с който са създадени да работят, а от тук и разликата в криптовалутите, с които двата майнера пряко оперират. От приложените спецификации няма данни приетия майнер AISEN A1 PRO/BTC/ да оперира и добива пряко криптовалута етериум, но няма данни да има конкретна възможност за инсталиране на допълнителен софтуер за добиване на тази валута. Вещото лице е посочило, че за добиване на криптовалута етериум е с по-добра ефективност от добиването на криптовалутата биткойн. От това е видно, че макар и да се касае все за майнер, чиято функция е добиване на криптовалута, в случая е налице приет съвсем различен майнер от поръчания от ищеца и за който са изпратени паричните средства на ответника.

Ответникът е приложил документация, която е приета като писмени доказателства, от която е видно, че е поръчал и закупил от третото лице продавач INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, което наименование е многократно посочено в поръчката и кореспонденцията. Друг е въпросът, че вероятно същият е получил от продавача друга стока, а не поръчаната, съответно предадена на ищеца. Вероятно и ответникът не е разбрал, че се касае за друг майнер, а не поръчаният, тъй като не е имало отличителни знаци и няма данни да го е включвал в софтуер, за да разбере, че е друг майнерът от поръчания.

Ищецът твърди да е развалил договора на основание чл. 87 ЗЗД поради неточно изпълнение на поръчката от страна на ответника. По делото са приети като писмени доказателства, посочените в исковата молба покани по телепоща /л.60-63/, от които е видно, че ищецът е изпратил на ответника по телепоща покана за доброволно изпълнение като го е поканил да приеме получения от ищеца майнер AISEN A1 PRO/BTC/, както и да му предаде поръчания INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, а при неизпълнение на това задължение, че счита договора за развален на основание чл. 87 ЗЗД. Първата телепоща е отказана да се получи от ответника, а втората не е получена, тъй като е отсъствал. Съгласно чл. 235, ал. 3 ГПК следва да се зачете обаче получаването в хода на процеса на въпросните писма от ответника, тоест следва да се зачете достигане до ответника на волеизявлението на ищеца за разваляне на договора поради неизпълнение на задължението да се предаде поръчаната от ищеца стока INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH.

При тези фактически констатации първоинстанционният съд е приел, че договор за продажба между страните не е бил сключен, което води до извод за неоснователност на главния иск по чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД за връщане на сумата от развален договор за продажба, което налага сбъдване на вътрешното условие и разглеждане на евентуалния иск за връщане на сумата от развален договор за поръчка.

Въззивният съд намира, че тези изводи са правилни и законосъобразни.

Действително от събраните по делото доказателства се установява, че е налице сключен устен договор за поръчка за закупуване от ответника и предаване на ищеца на майнер INNOSILICON A11 PRO ETH 2000MH, както и закупуване и предаване на ищеца на майнер AISEN A1 PRO/BTC/, който драстично се различава от поръчания майнер. Без значение е цената на единия и другия майнер, тъй като същите имат различен предмет - добиват различни криптовалути, а с оглед динамичният пазар на криптовалути /подобен на финансовия пазар с драстични ръстове и спадове, съответно с голям риск за едни и по-нисък риск за други криптовалути/ не може да се приеме и наложи на ищеца да приеме майнер за различна криптовалута от желаната от него. Затова е налице неизпълнение на поръчката съобразно поръчаното от ищеца. Налице е разваляне на договора от страна на ищеца чрез отправеното волеизявление до ответника, връчено му в хода на процеса и зачетено съобразно чл. 235, ал. 3 ГПК. Това налага извод, че ищецът е развалил договора за поръчка и е настъпило отпадане с обратна сила на договорната връзка и всяка страна следва да върне на другата получените по договора суми, в това число преведените от ищеца на ответника двукратно суми в общ размер на 14269,84 лв.

С оглед на гореизложеното въззивният съд намира, че предявеният евентуален иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 3 ЗЗД вр. чл. 287 ЗЗД е основателен и доказан в претендирания размер от 14269,84 лв., ведно със законната лихва от датата на исковата молба /26.04.2023 г./.

Ето защо въззивният съд намира, че решението на районният съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. При постановяването му не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закони, изводите съответстват на събраните по делото доказателства.

Пред въззивната инстанция въззиваемият е направил искане за присъждане на направените разноски пред въззивната инстанция. С оглед неоснователността на въззивната жалба следва да бъде уважено това искане, поради което въззивникът следва да бъде осъден да заплати на въззиваемия направените разноски пред настоящата инстанция, които са общ в размер на 960 лв. – адвокатски хонорар.

Водим от горните мотиви, Старозагорския Окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 115/06.10.2023г., постановено по гр.д.№ 251/2023 г. по описа на Районен съд гр.Раднево в обжалваната му част.

ОСЪЖДА С. В. В., ЕГН *****, с адрес с. К., ***, ***, да заплати на Р. Л. Л., ЕГН *****, с адрес гр. Р., ***, сумата 960 лв. /деветстотин и шестдесет лева/, представляваща направените разноски пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБ при наличието на касационните основания по чл.280 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____